

ה"ת 17635/02 - שירותים מכל לכל - אילת בע"מ, חברות, יעקב אשכנזי, ,,חנה אשכנזי, ,,כולם מיוצגים ע"ז ואח'... נגד מדינת ישראל תחנת אילת, המשרד לאיכות הסביבה- משטרת ירושה, מיוצגת ע"י רשות המיסים ואח'...

בית משפט השלום באילת

ה"ת 22-02-17635 שירותים מכל לכל - אילת בע"מ ואח' נ' תחנת משטרת - אילת ואח' לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדי (מוטי) לו'

1. שירותים מכל לכל - אילת בע"מ, חברות, יעקב אשכנזי,,

2. יעקב אשכנזי,,

3.

כולם מיוצגים ע"ז עזה"ד חייה ויסברגר ואסף לו'

1. מדינת ישראל תחנת אילת

2. המשרד לאיכות הסביבה- משטרת ירושה,

מיוצגת ע"ז עזה"ד יוני שמיר

3. רשות המיסים אילת

רחוב התמירים 2, אילת

4. כנס הנכסים הרשמי

רחוב התקווה 4 באר שבע

נגד

משיבים

החלטה

בקשה להשבת תפוס

1. לפני בקשה להשבת תפוס. מלכתחילה עתרו המבוקשים להשבת "מסמכים מיני טאבלט, פלאפונים, 12 מחשבים, דיק או קי, כרטיסי אשראי, כרטיסים סימ, 4,515 יורו, 5,485 דולר, 210,120 ₪ ביזביטת מ.ר. 1268579, משאית ל.ז. 6704370 ומשאית ל.ז. 5374968 ואח' שנתפסו ע"י המשיכים בחיפוש שנערך ביום 24.1.22 בבית המשיכים ברוח' הדישונים 2/549 אילת, במשדי המבוקשת 1 ברוח היוזמה 2 אילת ומגנש המבוקשת 1 באילת".

2. באשר לזהות המבוקשים נטען בבקשתה שהבקשת 1 היא חברה בע"מ בעל רישיון להובלת פסולת לצמיהו. המבוקשת 2 היא הבעלים של המבוקשת 1, המבוקשים 2-3 הם בני זוג והם בוגר 2 עובד "מן המניין" אצל המבוקשת 1.

3. הבקשה הועברה לתגבורת היחידה החוקרת וזע בתגבורתה מיום 21/2/22 הודיעה שההתפוסים שהשבתם ה苍בקשה הושבו למבוקשים למעט המשאות, הביזבית והכסף.

התיק נקבע לדין זהה התקיים ביום 21/3/22 (להלן-הדין). בדין אישרה באת כוח המבקרים את השבת התפосים על פי הودעת היחידה החקורת "לגבי הפלפונים ולגבי המסמכים חברי עשו צדק וקרוו למשיבם" (המבקשים-מ.ל) והודיעו להם את המחשבים והטלפונים. את הסר של 250,000 ₪ חברי עשו תרגיל שני לא אכנה אותו בשמו, אבל פשוט דחפו את הכסף לתוך תיק פש"ר שנמצא בבית המשפט המחוזי בב"ש, ברור לי לחלוון שעם עשיית הצעד הזה בבית המשפט אין את הסמכות לדון כרגע בכיספים. ... מה שנותר זה שתי משאיות ובויבית." (פרוטוקול עמ' 2 ש' 10-1).

משמעות החלטה זוatti הפסיק רק לכלי הרכב בויבית מ.ר. 126857, משאית ל.ז. 6704370 ומשאית ל.ז. 5374968 (להלן- **כלי הרכב**).

4. עיקר טיעוני המבקרים בבקשת לעניין תפיסת כלי הרכב:

א. לא ברור מה טעם נתפסו שכן אין ראות לביצוע של עבירות באמצעות כלי הרכב בלבד. קר, המשאיות מעוקלות ע"י המיל"ל והבויבית כלל לא קשורה למניות החשדות.

ב. תפיסת כלי הרכב אפשרית לצורך אחת משתי תכליות: שימושן כראיה למשפט או לצורך חילופו. משכך התבקש בית המשפט לקבוע האם ניתן להשיג התכליות ע"י 'חלופה תפוסה' כלומר: על ידי שחרור החפצ' בתנאים שיבתיחו אתימוש תכליית התפיסה, תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות.

ג. לצד זאת בחלוקת הכללי של הבקשה טענו המבקרים לתפיסה בלתי חוקית של כלי הרכב במספר טעמים:

זו החיפוש הוצא על שם מבקש 2 שהוא עובד החברה ולא על שם המבקרים 1 או מבקש 3 "ועל כן **תפיסת כל התפосים נעשתה שלא כדין**"

זו החיפוש הוצא בחשד לביצוע עבירות של "...**השלכת פסולת ברשות הרבים, סילוק פסולת** לאטר שלא נקבע לכך ואי דיווח תשלום היט הטמנה...ניהול תחנת מעבר...חשש לזרימת מים, ניהול עסק להובלת פסולת שלא כדין...". עוד נטען שזו החיפוש לתפיסת המשאיות "...לא הוצאה ע"ש אף מחזק, התיר ערכות חיפוש ותפיסת משאיות בלבד ואת על המצוין בתוכן האותו לא!..."

הדין מיום 21/3/22:

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין

.5. מצאתי להביא חלק מדברי הצדדים כפי שעלו בדיון.

באי כוחם של המבקרים טענו ביחס להליך התפיסה, מטרת התפיסה וטענות המבקרים בזו הלשון:

"... אנו עומדים על הבקשה בעניין הביווית שתפסו אותה ללא סמכות ולא צו חיפוש ולא שום עילה לתפוס את הביווית זו שזה עסק נפרד, והמשאיות שתפסו אותן גם בניגוד לחוק. חברותי תראה פסיקה ותמחיש את העניין זהה שככל התפיסה זו של המשאיות נעשתה בניגוד לחוק, ואני גם לא מבין למה היה מקום לטעוס את המשאיות האלה, שהרי החברה שירותים מכל וכל עשו גם היום ממשאים כבירים לעשות ניקיון בשטח, בין היתר מביאה טרקטורים על מנת להפוך את הקרקע ועומדים עם מסננות גדולות, יש לי סרטונים גם מהשבועיים האחרונים שמנסים להשתלט על כל מה שקרה שם. יותר מזה, גם היום על אף שהמבקשים הפקו להיות קשי יום, לא פחות, מעסיק ענק לקשי יום שאין להם כמעט לאכול, עדין מוצאים לנכון להמשיך בניקוי המגרש ומשלמים עוד 8,500 ועוד 11,500 ₪ למשאיות האלה ועוד 31,000 ₪, אני מציג חשבון, הכל על מנת להחזיר את המצב לקדמותו.

המילה **דיספוזיציה** לא מוכרת לייחידה התופסת כנראה, היא גם לא מכירה לדעתנו את הפסיקות שבଘזרות תפוס, ובעניין זה אפנה את הבמה לחברתי שהוא מומחה בתחום, היא תראה את הפסיקות הרלוונטיות ואחר כך נסכם. ...

מה שנוטר זה שתי משאיות וביווית. לגבי הביווית, זו הייתה תפיסה של תפוס כמה שאתה רק יכול וכמה שיש לך מקום במשאיות, כי היו רכבים נוספים, משאיות נוספות שלאן לא היה מקום אז אותן לא תפסו.

לGBTI+biovity, אין צו לביווית, היא נתפסה כמו שאמרתי - תפוס מה שאתה יכול. אז לגבי הביווית, אין קשר כלל מין וסוג שהוא בין הביווית לבין החזרות התלויות ועומדים נגד המבקרים. ביווית עווה דבר אחד והמשאיות אולי יכולות להיות הקשורות לחזרות.

גם לגבי המשאיות, מעבר לטענה שהמשאיות אלה אין להן שום קשר לחזרות, ההחלטה בנושא החזרות תפוסים של רכבים של בית המשפט העליון, דרך המלך המקובל במרקם כאלה היא שחרור, הפקדה של עד כ - 30% מערכו של הרכב, שלעיתים לא צריך הפקדה שכן אפשר להסתפק באיסור דיספוזיציה, יש מקרים מסוימים שבהם יש לתקן את הרכב אז תיקון רכב, בקיצור התנויות מסוימות. אני אומרת לבית המשפט שזה תיק קלости להחזיר את הרכבים ואת הביווית, כשאשמה קודם כל לקבל את תשובה חברי מה התכליות של התפיסה שכן בהתאם לתכליות אנו גוזרים את האופציות. אם התכליות היא ריאיתית אז תצלמו ותחזרו, אם התכליות היא חילוט אז אנו נכנסים לשחרור בערבויות, אם התכליות שהרכבים לא כשרים אני אתקן ושיחזרו לי אותם.

אני כבר אומר לבית המשפט, המטרה של חברי היא להזיק, היא לגרום לנזק, لكن אין לי ספק שהם
יתנגדו לי... .

אני מפנה את בית המשפט לעמוד 10, שם חברי טוען שיש תפיסה לצורך מניעה ולשם התכליות הזו
הוא נעמד כאן וטוען לצורך מענה, אבל מה? אחת המטרות העיקריות זה להניח כי באותו חפץ עומדים
לעבר עבירה עתידית, לא משהו שהיה קודם או משהו שהיא בעבר או עסוק שכרגע מוקפא מכח צו.
רוצה לומר שהתכליות המניעתיות היא תכליות עתידית. המצב הקיים, ובית המשפט ישאל את חברי אولي
הוא יגיד את זה, העסק הזה לא קיים כרגע, העסק הזה סגור בהתאם לצווים, העסק לא פעיל כרגע,
לא עובד. אין חולק חברי פה טוען שיש סמכות של תפיסה.

הרכבים יכולים לשמש להם לדברים אחרים, גם אם העסק לא עובד.

חברי הסביר את הסמכות לתפוס, אין חולק שיש סמכות לתפוס אבל הוא לא מצא לנכון מראש להוציא
צו כפי שהוא אומר שיש לו ראיות על הביבות. זה שיש לו סמכות זה יפה, הסמכות היא תפיסה עד דיון
בפני בית המשפט. אז הוא תפס, עכשו יש דיון לתוכליות התפיסה ונראה שהתכליות היא סוג של עונש,
אתם ביציתם את בית המשפט, אתם בשנת 2009 קיבלתם ככה, בשנת 2011 קיבלתם ככה, ואני קורא
את כל פסקי הדין שהוא הגיע לבית המשפט, אני לא רואה תפיסה אחת של משאית, למה פתואם
מצקרים משאיות שלא קשורות לעסק. יותר מזה, כל הצווים הם על חברת אחרת, אנו מדברים על
שירותים מכלכל, זו החברה. הוא בא מחברות שהיו בשנת 2011 ונסגרו.

אני מגישה את פסק דיןו של כב' השופט מזוז מבית המשפט העליון בתיק 2224/15 ותיק 2227/15
צבייה מיברג, במסגרת כב' השופט מזוז מדובר על תפיסתם של רכבים כשהדרך המקובלות היא
להורות על החזרתם בהתאם לנדרש כפי שפרטתי בתחילת הדיון. אני מגישה גם את החלטת כב' השופט
שפסר מבית המשפט המחויז בב"ש, בית המשפט בא ואומר יש לבחון ראשית כל האם המשטרה פעלה
בסמכות כאשר תפסה את הרכב. אני חוזרת ומזכירה, יש פה בזבוק שנטפסה שלא בסמכות ולאחר
שבית המשפט בודק האם המשטרה פעלה בסמכות עצם בית המשפט בא וקובע מהן התכליות שאני
חוורת ואומרת, שלושת התכליות אינן כוללות תכליות מניעתיות אלא תיעוד, חילוט ותכליות של רכב פגום
שצריך לתקן. בכל מקרה כל הדרכים מובילות לקרה זה שמדובר במקרה של תפוס, במקרה החמור
bijouter על בית המשפט לקבוע ערבות במקסימום של 30%.

מנגד טוען בא כוחה של מישבה 2 והшиб לטענות המבקשים בדברים הבאים:

"לגביו שתי המשאיות, שתי המשאיות נטפסו בצו של בית משפט לאחר שהונחה תשתיית בפניו. התשתיות
אם ציריך אני אציג בפני בית המשפט, דוחות שקשורים את שתי המשאיות לעבירות סביבתיות, כאשר
לגביו הביבות התפיסה שלה הייתה בסוף יום לאחר שהצטברו די ראיות ועם חישוב סביר שגם הביבות

משמשת לביצוע עבירות סביבתיות ועל כן נתפסה. בהתאם לסמכות מפקחי המשטרה הירוקה על פי חוק הגנת הסביבה המורשים לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה. זה לעניין הסמכות.

לענין נסיבות ביצוע העבירה ולמה אנו מסרבים להשיב את התופסים. יש לבחנה בין מקרה בו נתפס מישחו פעם ראשונה על אירוע בודד, זניח, בכך שփסיקה מתיחסת לאוותם מקרים שצרכן ואפשר לשחרר בתנאים המקובלים, אך לא כך לפני הדברים כשמדבר במשהו שלמעלה מעשר שנים בזולزل בbatis המשפט, בהוראות החוק, ברשות המדינה, ועשה כל העולה על רוחו. כבר בשנת 2010, לפני מעלה מעשר, מר יעקב אשכנזי וחברה אחרת שהייתה אז פעילה הורשו בשני הליכים, הלין של איות הסביבה והלין של תכנון ובניה, שני הליכים מתיחסים למתחם, אותה תכנת מעבר נשוא החקירה בעניינו. שני גורי הדין הורו למשיבים לסגור את העסק ולהפסיק את הפעולות. המשיבים הכראה שהשיקול הכלכלי היה חזק מהם המשיכו בשליהם. בשנת 2017 המדינה הגישה בקשה בידון אשר התקבלה, כב' השופט גל שלמה טיב בהחלטה מנומקת דוחה את כל הטענות של המבקשים וכל הפעולות שניסו לעשות עד אותו מועד להסדיר את המפגע, וקבע שהם מבזים את בית המשפט וחיבר אותם בכנס יומי, אלא מה? בשנת 2019 המבקשים רצו לבית המשפט וביקשו ארכה נוספת וטענו טענות הקשורות ל McCabe כלכלי. גם הפעם בית המשפט, כב' השופט ליאורה אדלשטיין דחפה את כל הטענות ואף בעלי היסוס הטילה על המבקשים הוצאות בשל טרטור בית המשפט בבקשת סרך.

2021 - 2022 המבקשים ממשיכים להפעיל את אותה תחנת מעבר אחרי שננטכו לא פעם ולא פעמים ולא שלוש לסגור. שתי המשאיות תועדו כאשר הן מפעילות את תחנת המעבר, אגב, היו שם עוד כלים שגם לגבייהם הוצאה צו אבל בשל מצבם המכני הם לא נתפסו, הם בעצם מושבתים. גם ביחס לביבית הצלברו די ראיות הקשורות אותה לפעולות ללא רישיון עסק תוך סילוק שפכים בצורה לא חוקית, ועל כן התקבלה ההחלטה.

באשר למגמת ההחלטה באירועים דומים, אני אפנה לשורה של החלטות, חלקן מהעת האחרונה, כאשר מתיחס באופן מפורש תוך הפניה לעריאות של העליון, לכךשמי שמבצע עבירות באופן שיטתי על פני שני תוך זלזול בהוראות החוק ובית המשפט, לא ניתן לתת בו אמון. התכליות הראשונה היא תכליית מניעתית. השלב הבא יש גם תכליית חילוט, אבל היא לא בלבד, יש בעיקר תכליית מניעתית וזה ההחלטה אליה מיד אפנה, תכליית המונעה היא אחת מתכליות ההחלטה שנקבעו בש"פ אותו אגיש.

אני מגיש את כתוב האישום משנה 2011, ההחלטה של כב' השופט טיב והחלטת כב' השופט אדלשטיין.

ביחס למסמכים שהציג חברי, הטענות שהם מנקיים את המתחם הזה כבר נטענו ונדרחו. וביחס למסמך משיום 31/01, צריך לזכור שלմבקשים יש רישיון שטרם בוטל להובלת פסולת ולכן מהמסמר הזה לא ניתן ללמידה אם מדובר בפנים או לא, או שמדובר בפעולות של כניסה שగרתית לאתר הטענה. כך או כך אין בכך כדי להפחית מעוצמת הראיות ומהחודות המוחשיות".

.6. תיק החקירה הועבר לעיוני.

.7. גם שטענת חוסר הסמכות או תפיסה בלתי חוקית של כלי הרכב נזנחה על ידי ב"כ המבקשים בדיעון ("**חברי הסביר את הסמכות לתפוס אין מחלוקת שיש סמכות לתפוס...**") מצאתה להידרש לה בקצירת האומר. עינתי בצוים שניתנו ע"י השופטים החתוםים עליהם ולא מצאתה את הפגם האמור.

הצו נגends המשאיות (תיק צ"ח 22-01-22 48025-01-01-48013 שנחתמו ע"י כבוד השופט אדלמן נגends כלי הרכב עצם לtifishtם שלהם יהא הבעלים אשר יהא. לו אכן היה לבקשת 1 מעמד שונה, לאמר שהיא עצמה לא נחודה בbijoux העבירות أولי היה טעם להעלות טענה שכבה נטאטו על bijoux עבירה של אחר ברם, לא זה המצב. הנפור הוא. המuin בתיק צ"ח 22-01-22 44264 מגללה שהבקשה התיחסה למשרדי החברה ברוח' יזמה 2 אילית והעתירה היא לtifisht החפצים "רכבים, ניידים, מסמכים, כספים, ספרי חשבונות וצדומה, לרבות **תפיסט כלי רכב מ.ר. 6704370, 5374968**, או כלי רכב נוסף אשר נמצא בשימושו ו/או בשליטתו של נשוא הצו, במקום בו הרכב יימצא ולרבות מסמכים, כלי רכב, מזומנים, וכל שהחזקתו הושגה בעבירות המיחוסות".vr, ההחלטה ניתנה ע"י כב' השופטת אדלשטיין לאחר שעיניה בתיק החקירה (ראו פרוטוקול החתימה על הצו).

דעתי מתחזקת לאחר עיון בתיק החקירה שהועבר לעיוני.

.8. לעניין התכליות של התפיסה טען בא כוחה של מшибה 2 שבנוסף לשתי התכליות עליהן הצבעה באת כוחם של המבקשים, צרכי חילוט או כראיה במשפט, קיימת תכלית שלישיית והוא 'תכלית מניעתית'.

טרם התיחסות לאותה תכלית שלישיית - תכלית מניעתית - יודגש שהפסקה אליה הפנתה באת כוחם של המבקשים קובעת הפקדה של 30% משוויי הרכב שנטפס על מנת לשחררו.

המבקשים לא הציעו סכום כלשהו להפקדה העומד בקריטריונים אליהם הם הפנו בטענותיהם. אין לפני את שווי הרכבים שנטפסו, אין לפני, כאמור, את הצעתם להפקדתם סכומי כסף לצורך שחרורם. משכך, גם אם הייתה מבקש לקבל הבקשה, לעת הזו, אין לפני כל תשתיות שהיתה אמורה להיות מוצגת על ידי המבקשים. ברור שלא אפשרי בנסיבותיו של תיק זה רק להורות על שחרור כלי הרכב.

.9. בא כוחה של מшибה 2 הפנה לעניין התכלית המניעתית, בין היתר, לקביעותיו של כבוד השופט ניצן סילמן מבית המשפט המחוזי בחיפה במסגרת ע"ח 20-07-30876 **モבייל הר הנגב בע"מ נ' משטרה**

ירוקה (26/7/2020).

וכך קבע שם כבוד השופט סילמן:

"**הפסיקה שDNA בקשר,** הבדיקה בין תכליות התפיסה, כאשר מקום בו הוכח היה מונע מונעתית, נתית לתפיסה תהיה גדולה יותר, שכן להבדיל מחילוט כתכליות, השבת הכלים עלול להביא להשנות אירועים.

"**ביסוד הוכח המונעתית טמון אינטראס ציבורי למונע או להקשות באופן ניכר על העברין את מימוש זמנו הפלילי באמצעות שלילת החוץ המועוד לשמש אמצעי ביצוע עבירה.** סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים, במלחמת רשות אכיפת החוק בפשיעה" (רע"פ 6990/10 דdon חי' וצ'ון 1992 בע"מ ב' מדינת ישראל).

אלא שגם בתפיסה שמטרתה מונעתית, חל עיקרון של מידתיות, בהתאם לאמון שניתן לרוחש לאותו צד אשר התפוסים שייכים לו. ראה לעניין זה ע"ח 33157-10-17 א.א. שאקר עובדות עפר בע"מ נ' משטרת ראש העין.

ביסוד הוכח המונעתית טמון אינטראס ציבורי למונע או להקשות באופן ניכר על העברין לשוב ולבצע עבירות באמצעות שלילת החוץ המועוד לשמש אמצעי ביצוע עבירה. תכליות מונעתית זו ונוועדה להקשות על העברין המועוד להוציא מן הכלוח אל הפועל את תכניתו הפלילית.

בהקשר זה ראו דברי בית המשפט ברע"פ 1792/99 גאלין' משטרת ישראל (10.6.99):

"**פירוש זה מתחזק בשווינו נגד עינינו את תכליתו של החוק.** והוא: הקניית סמכות למשטרה לסתור חוץ במקומות שיש סביר להניח כי אותו חוץ עשוי לשמש בעבירה, ובמטרה למונע מבליו יכולת עברור בו עבירה נצפית. הגינוי של החוק מדובר בדבר بعد עצמו. אם אמן "יש... סביר להניח" כי בחוץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היולה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורטים בסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנכלל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש סביר להניח כי עומד הוא - אותו חוץ - לשמש ביצועו של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה".

השאלה כאמור, הנה- אם בית המשפט יכול לבתו בבקשת התביעה, כי השבת התפוס לא תביא לשימוש עברייני לכואלה, חזר. חלק מהבדיקה זו יעשה ע"י בחינת העבר הפלילי, חזרתיות באירועים, ועוד.

בhalכת שאקר (כב' השופט ד"ר קובי לעיל) נסקרו החלטות של בית-המשפט העליון אשר אישרו תפיסה של משאיות ללא מתן אפשרות להחזירן, בשל הוכח המונעתית (לדוגמה: רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (20.11.08); רע"פ 10301/07 עדזה נ' מדינת ישראל (16.12.07); רע"פ 6292/10 הובלות בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה (5.10.10); רע"פ 6990/10 דdon חי' וצ'ון 1992 בע"מ (24.11.10); רע"פ 10104/16 סקר נ' מדינת ישראל (12.2.17)).

כב' השופט קובי בוחן ההלכות וסביר כי לא ניתן ללמידה מהן מירה שווה לקרה בו עסק.

"באותם מקרים מדובר על משבים אשר חזרו וביצעו עבירות דומות, על פי רוב תקופה קצרה יחסית קודם לכך, או שעברם הפלילי בתחום זה הינו ממשועוט, אך שנקבע שלא ניתן לתת בהם אמון. כך למשל, בرع"פ 9747/08 לעיל נקבע כי לבקשת עבר פלילי בתחום השלת פסולת ברשות הרבים, ורק לאחרונה הורשע בעבירה שכזו, ואף במסגרת חקירה המתנהלת נגדו הודה כי שפך 18 טון פסולת. בرع"פ 10301/07 לעיל, נקבע כי לבקשת עבירות קודומות בתחום זה ממש, וזמן קצר קודם לביצוע העבירה שוחררה המשאית בצו של בית המשפט והבקשת הוזהר כי אם יימצא חוטא שוב יביא הדבר לחילוט הרכב. בرع"פ 6292/08 לעיל, נקבע כי המבקשת מעורבת לכואורה בעבירות מסווג זה זו הפעם השלישייה. בرع"פ 6990/10 לעיל נקבע, כי מנהלי החברה הם בבחינת "שור גנוח" ויום לפני הדיון בערעור נဟר עלי-ידי החברה עבירה נוספת כשמאית בבעלותה שפכה שוב פסולת בגין ברשות הרבים. בرع"פ 10104/16 נקבע כי המבקש הינו עבריין סביבה סדרתי אשר חוזר ומבצע עבירות סביבה מזה 27 שנים, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, וכי מדובר ב"שור מועד". "

10. הנה כי אין קיימת תכילת שלישית היא תכילת מניעתית. כמו במסגרת התכליות האחרות, יכולה מהחלטתו של כבוד השופט סילמן השאלות אליו על בית המשפט להידרש הן מידתיות מצד אחד ויכולתו של בית המשפט לחתן אמון בבקשתים שלפניו מצד שני.

בנסיבותיו של תיק זה בו אין זו הפעם הראשונה שהמבקשים (לפחות מבקשים 2 ו- 3 ראו להלן) הפרו את הוראות החוק ועברים מכובד הCPF נוטה בשלב זה להורות על המשך תפיסת הרכבים.

אדגש שלא נעלמה מעני טענת המבקשים שההפרות הנטענות לעת זה אין הפרות של חברה קודמת נגדה הוצאה הצעה בשנת 2010 "חברת שירות אשכזבי אילית בע"מ" שכן המבקשת 1 היא אישיות חדשה ונפרדת. אני יכול לקבל טענה זו והיא אינה יכולה לשמש הגנה לבקשתים 2 ו-3 אשר המשיכו להפר את החוק והפעם באמצעות המבקשת 1. קיבלת טענה זו של המבקשים טוביל למצב בו ניתן יהיה להמשיך ולהפר החוק, לזהם את הסביבה כל פעם על ידי הקמת חברה חדשה שתתנו מעשה של חברה קודמת המנוחת על ידי אותו מנהלים ובעליים. מבלי לגרוע באמור אפנה בהקשר זה לחקירה של מבקש 3 מיום 24/1/22 שורה 17 וכן לחקירה של מבקש 2 מיום 24/1/22 ש' 100-109.

11. בא כוחם של המבקשים הפנהה להחלטתו של כבוד השופט מזוז בעניינו של צביקה מידברג. קראתי את ההחלטה ואני בה כדי לתמוך בטענות המבקשים ("**לעתים לא צרי הפקדה שכן אפשר להסתפק באיסור דיספוזיציה ... בקייזר התניות מסוימות**") או להנחות החלטתי בתיק שלפניו הൻ בשל העניין הנדון והן בשל ההחלטה עצמה. באותה החלטה דובר על מי שנחشد בסופו של יום בהזקתת סמים שלא לצריכה עצמאית לאחר שהראיות לכואורה לסחר בסמים נחלשו. על בסיס החולשה בראיות ביקש מידברג להשיב לו את רכבו:

"**בא כוחו של העורר טען, כי החולשה הראייתית שנמצאה בעניינו צריכה להביא גם להחזרת רכבו, אף על פי שהמשיבה מבקשת לחייב אותו בסוף המשפט. בית המשפט קבע כי בוגע להחזרת הרכב יש לנו גדרה המקובלת, ולהורות על שיעבוד פוליסט הביטוח של הרכב לידי המשיבה, ועל הפקדת בטוחה בגובה שלוש משווי הרכב, שהוסכם שהוא סכום של 10,000 ל"נ. כן נדרש מהעורר להתחייב שלא יעשה כל דיספוזיציה ברכב.**" [בש"פ 2224/15 צביקה מידברג נ' מדינת ישראל (2/4/2015) ס' 4 להחלטה].

בית המשפט העליון דחה את העורר (שכליל גם ערך על ההחלטה כספית לצורך יציאה מהמעצר

באישור אלקטרוני לליל הסדר) וקבעו:

" לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטות בית המשפט קמא, ועל כן דין שני העררים להידחות.

...

ובאשר לשחרור הרכב התפוס. כידוע, ההחלטה העומדת בבסיס הטלת ערבות על שחרור רכב תפוס ("חולפת תפיסה") היא הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי (בש"פ 342/06 ח' לרוגו עבוזות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2006), בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.7.2008)). העורר לא כופר בכך שההפקדה שנקבעה בעניינו היא בשיעור הנוהג שנקבע בפסקה (ענין שמעון, בש"פ 6159/01 אבו עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 817 (2001), בש"פ 3616/11 זגורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.5.2011)). משנקבע כי קיימות ראיותلقאות בעניינו של העורר, הרי שהתכלית האמורה של הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב בעינה עומדת, ואני סבור כי יש בעוננות בדבר "חולשה" צו או אחרת בראשות התביעה כדי להשליך על הצורן בהבטחת תכילת זו. (בש"פ 2224/15 הנ"ל ס' 7 ו-9 להחלטה).

12. לאחר שעניינו בחומר החוקירה, קראתי את החקירות שמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים לפני, בשים לב להתמכות ההפרות של הכוונים אשר ניתנו במהלך השנים הצורך המניעתי ואי הצעת הפקדה או פתרון שיפיג את החשש מהמשך ההתנהלות של המבקרים לא מצאתי בשלב זה להורות על השבת התפוסים.

13. יחד עם זאת, ככל שתוגש בקשה חוזרת עניינית הכוללת הצעה להפקדת סכום כספי על פי הקритריונים שנקבעו בפסקה 30% משווי הרכבים התפוסים שוויים יוכח והתחייבות אישית של כל אחד מהმבקרים שלא לפעול בתחום העיסוק שעסוקו עם כלי הרכב, התcheinות שתכלול התcheinות כספית על הפרה עתידית תשקל הבקשה.

הבסיס לכך נעים, בין היתר, בדברי באת כוחם של המבקרים שטענה בדיון "...**העסק הזה לא קיים כרגע, העסק הזה סגור בהתאם לצוים, העסק לא פעיל כרגע, לא עובד. אין חולק שחברי פה טוען שיש סמכות של תפיסה. הרכבים יכולים לשמש להם לדברים אחרים, גם אם העסק לא עובד.**" (פרוטוקול עמ' 4 ש' 17-19).

14. ככלו של דבר בשים לב לモבא לעיל הבקשה להשבת כלי הרכב נדחית.

15. תואיל המזיכרות לשלווח החלטתי לצדדים ולסגור התקיק.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ב, 09 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.

